

Μήνας Αύγουστος

Κυριακή 5 Αυγούστου 2018

Γ΄ Κυριακή Ματθαίου.

Ματθ. 17, 14 – 23.

«...οὐδέν ἀδυνατήσει ὑμῖν» (Ματθ. 17, 20).

Μέ ἀφορμή τή θεραπεία τοῦ σεληνιαζόμενου νεαροῦ ὁ Κύριος σήμερα καταθέτει αὐτή τήν πνευματική παρακαταθήκη στούς μαθητές Του. Τίποτε δέν εἶναι δυνατό νά ὑπερνικήσει τή δύναμη τῆς πίστεως τῶν ἀληθινῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Ὅλα εἶναι δυνατά γιά τόν ἄνθρωπο πού ἐμπιστεύεται ἀπόλυτα τό Χριστό καί ἀφήνεται στήν πρόνοιά Του.

Τό «οὐδέν ἀδυνατήσει ὑμῖν» εἶναι ἕνας λόγος πού φέρει τήν ὑπογραφή τοῦ ἀδιάψευστου θεανδρικοῦ στόματος τοῦ Παντοδύναμου Κυρίου. Ὅταν Ἐκεῖνος βεβαιώνει πώς ὅλα εἶναι δυνατά γι' αὐτόν πού πιστεύει, ποιός μπορεί νά ἀμφισβητήσει αὐτή τή διαβεβαίωσή Του; Ὁ Κύριος ὑπόσχεται στούς μαθητές Του πώς θά κάνουν ἔργα πιά σημαντικά ἀπό αὐτά πού ἔκανε Ἐκεῖνος καί κρατᾶ τήν ὑπόσχεσή Του στό πέρασμα τῆς

ιστορίας. Μερικά από τα μεγαλύτερα κατορθώματα των πιστών Του τά βιώνει η Έκκλησία έδω και πολλούς αιώνες. Δέν είναι τεράστιο κατόρθωμα πώς μία ταπεινή Παρθένος Κόρη γίνεται Μητέρα του Θεού και Παντάνασσα όλου του σύμπαντος; Πώς μία άσημη γυναίκα από τη Γαλιλαία γίνεται τό διασημότερο πρόσωπο όλων των εποχών; Δέν είναι τεράστιο κατόρθωμα τό ότι ένας άρρωστος φανατικός φαρισαίος γίνεται ο απόστολος των εθνών; Δέν είναι τεράστιο κατόρθωμα μία περιφρονημένη ομάδα από άγράμματους φαράδες νά αλλάξει τή ροή της ιστορίας και τή νοοτροπία όλου του κόσμου; Δέν είναι κατόρθωμα της πίστεως τό ότι μία Έκκλησία έχει καταφέρει νά μεγαλουργήσει και νά σφραγίσει τίς ανθρώπινες κοινωνίες μέ τήν παρουσία της, παρόλο πού βάφηκε μέ τό αίμα των παιδιών της για τέσσερις αιώνες, στήν έναρξη της πορείας της, και δέ σταμάτησε ποτέ νά ποτίζει τό δέντρο της παρουσίας της μέ τό αίμα των μαρτύρων της, από τήν αρχή μέ τόν πρωτομάρτυρα Στέφανο μέχρι τώρα κατά τόν 21ο αιώνα μέ τά παλικάρια και τίς οικογένειες πού σφαγιάζονται στους σύγχρονους βωμούς του φανατισμού και του συμφέροντος; Ποιό στόμα μπορεί νά διηγηθεί τά

θαύματα τῆς πίστεως, πού ἀπολαμβάνουν οἱ πιστοί στήν καθημερινότητά τους; Θεραπεῖες, ἀναστάσεις, μετατροπές τῶν φυσικῶν νόμων, παρεμβάσεις, πνευματικές ἀναγεννήσεις καί ἀμέτρητα ἀκόμη κατορθώματα εἶναι δυνατά γιά τούς μαθητές τοῦ Χριστοῦ. Τίποτε δέν εἶναι ἀδύνατο γιά τόν πιστό. «Πάντα δυνατά τῷ πιστεύοντι». Τά δαιμόνια ὑποχωροῦν ντροπιασμένα, οἱ φυσικοί νόμοι ἀνατρέπονται, οἱ συνειδήσεις ἀναγεννιοῦνται, οἱ ζωές τῶν ἀνθρώπων ἀνακαινίζονται, ὅταν ὁ πιστός ἐνεργήσει μέ τή δύναμη τοῦ Παντοδύναμου Κυρίου. Δέν ὑπάρχει πιό ὑπογεγραμμένος καί διαβεβαιωμένος λόγος τοῦ Χριστοῦ ἀπό τό «οὐδέν ἀδυνατήσει ὑμῖν».

Συμβαίνει ὅμως κάτι τραγικά εἰρωνικό. Ὁ λόγος αὐτός ξεχνιέται ἀπό τούς πιστούς περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλον. Ἄνθρωποι πού ἔχουν βαπτιστεῖ στό ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος λησμονοῦν τή μεγάλη ἀλήθεια τῆς δύναμης πού ἔχει ἡ πίστη, ὅταν βρεθοῦν μπροστά σέ μία δύσκολη κατάσταση. Καί ὅμως ὁ Κύριος τονίζει πώς, ἀκόμη καί ἂν ἡ πίστη μας εἶναι μικρή σάν ἓνα σποράκι, μπορούμε νά μετακινήσουμε βουνά. Μπροστά στόν πειρασμό, στήν ἀποτυχία, στήν ἀσθένεια, στό θάνατο, στήν προδοσία καί στά ἀμέτρητα προβλήματα τῆς

καθημερινότητάς μας τό μόνο πού ἔχουμε νά κάνουμε εἶναι νά ἐνεργοποιήσουμε τήν ἐμπιστοσύνη μας στόν Παντοδύναμο Κύριο. Νά μήν ἐπενδύσουμε στίς δικές μας δυνάμεις καί στά προσόντα πού διαθέτουμε. Νά γονατίσουμε καί νά προσευχηθοῦμε ὀλόθερμα Ἐκεῖνος νά μᾶς χρησιμοποιήσει ὡς ἐργαλεῖα Του, γιά νά ξεπεραστεῖ ἡ δύσκολη κατάσταση ὅσο γίνεται πιά ὀμαλά. Ἄν μείνουμε μόνο στίς δικές μας δυνάμεις καί στίς δικές μας ἱκανότητες, τό πιθανότερο εἶναι πώς θά πληγωθοῦμε καί θά πληγώσουμε. Ἄν ὅμως ἐμεῖς ὑποχωρήσουμε καί δώσουμε τή θέση μας στό Χριστό, ἄν Τόν ἀφήσουμε μέ τή σοφία καί τήν ἀγάπη Του νά κυβερνήσει τή ζωή καί τήν πορεία μας, τότε θά βιώσουμε τήν ἀλήθεια τοῦ λόγου Του: «οὐδέν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν». Ὁ πιστός ἄνθρωπος, ὡς φορέας τῆς θείας δυνάμεως, εἶναι τόσο παντοδύναμος ὅσο καί ὁ Θεός, διότι ἡ δύναμή του δέν πηγάζει ἀπό τή δική του μικρότητα ἀλλά ἀπό τή θεϊκή μεγαλοσύνη.

Μήν ἐπικαλούμαστε τήν ἀνθρώπινη ἀδυναμία, ὅταν ὑποκύπτουμε σέ πειρασμούς, πάθη καί πτώσεις, ὅταν λιποψυχοῦμε μπροστά στίς ἀναποδιές, στίς ἀσθένειες, στίς ἀποτυχίες καί στίς κάθε εἴδους δυσκολίες τῆς ζωῆς μας. Μπορεῖ, ὡς ἄνθρωποι, νά εἴμαστε ἀδύναμοι, ὡς

πιστοί, όμως, είμαστε παντοδύναμοι. Αντί να κουραζόμαστε και να αγχωνόμαστε για τό πώς θά αντιμετωπίσουμε τά καθημερινά προβλήματα τῆς ζωῆς, εἶναι πολύ πιά ἔξυπνο καί ἀποτελεσματικό αὐτά τά προβλήματα νά τά μετατρέπουμε ἀμέσως σέ αἰτήματα προσευχῆς, νά τά ἀναθέτουμε στόν Κύριο καί νά πιστεύουμε ἀπόλυτα πώς θά κάνει τό καλύτερο δυνατόν. Ἡ δύναμή Του ἄς γίνεται δύναμή μας ἔτσι ὥστε ἡ ἐλπίδα καί ἡ χαρά νά εἶναι σύντροφοι τῆς ζωῆς τώρα καί γιά πάντα. Ἀμήν.